

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	8Cdo/132/2017
Identifikačné číslo spisu:	1112203259
Dátum vydania rozhodnutia:	25.09.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Bajánková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:1112203259.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu mal. A., bývajúceho O., zastúpenému zákonnou zástupkyňou R., bývajúcej O., právne zastúpenú advokátskou kanceláriou FUTEJ & Partners, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Radlinského č. 2, proti žalovanej Slovenskej republike, za ktorú koná Národná banka Slovenska, so sídlom v Bratislave, Imricha Karvaša 1, o zaplatenie 1 707,71 eur, vedenom na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 15C/23/2012, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 28. októbra 2015 sp. zn. 7Co/96/2015, 7Co/97/2015, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovaná má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bratislava I (ďalej iba „súd prvej inštancie“) rozsudkom zo 4. decembra 2014 č. k. 15C/23/2012-295 rozhodol, že návrh na začatie prejudiciálneho konania pred Súdny dvorom Európskej únie podľa čl. 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie zamietal. Súd žalobu vo veci samej zamietol. Žalovanej náhradu trov konania nepriznal. Zamietnutie žaloby odôvodnil súd prvej inštancie tým, že v prejednávanej veci nebola preukázaná podmienka nesprávneho úradného postupu, ako jedna z podmienok pre úspešné uplatňovanie práva na náhradu škody podľa § 9 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 514/2003 Z. z.“). Podľa názoru súdu prvej inštancie v predmetnej veci neexistuje príčinná súvislosť medzi žalobkyňou uvádzanou škodou a vytýkaným (nepreukázaným) nesprávnym úradným postupom žalovanej.

2. Súd prvej inštancie uznesením z 12. januára 2015 č. k. 15C/23/2012-325, uložil žalobcovi povinnosť zaplatiť súdny poplatok za podanie odvolania vo výške 20 eur podľa položky č. 7a Sadzobníka súdnych poplatkov, ktorý tvorí prílohu zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov.

3. Krajský súd v Bratislave (ďalej iba „odvolací súd“) na odvolania žalobcu proti vyššie uvedeným rozhodnutiam, rozsudkom z 28. októbra 2015 sp. zn. 7Co/96/2015, 7Co/97/2015, potvrdil rozsudok, ako aj napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie. Žalovanej nepriznal náhradu trov odvolacieho konania. Odvolací súd po preskúmaní rozsudku súdu prvej inštancie v napadnutej časti dospel k záveru, že súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania riadne zistil skutkový stav veci (§ 153 ods. 1 O.s.p.), vec správne právne posúdil a svoje rozhodnutie náležitým spôsobom odôvodnil v súlade ustanovením § 157 ods. 2 O.s.p. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozsudku a poukázal naň podľa § 219 ods. 2 O.s.p. a súčasne sa vyporiadal vyčerpávajúco s odvolacími námietkami, ktoré považoval za nedôvodné. Vo vzťahu k napadnutému uzneseniu súdu prvej inštancie odvolací súd uviedol, že súd prvej inštancie rozhodol správne, keď uznesením uložil žalobkyni povinnosť zaplatiť súdny poplatok za podané odvolanie, aj keď konanie o náhradu škody podľa zákona č. 514/2003 Z. z. (čo je predmetom konania v prejednávanej veci) bolo do 30. septembra 2012 od poplatku vecne oslobodené, a teda nebolo uvedené v Sadzobníku súdnych poplatkov. Položka 7a Sadzobníka súdnych poplatkov, ktorý tvorí prílohu zákona o súdnych poplatkoch, bola do sadzobníka vložená novelou vykonanou zákonom č. 286/2012 Z. z., ktorý nadobudol účinnosť 1. októbra 2012. Touto novelou bolo tiež zrušené ust. § 4 ods. 1 písm. k) zákona o súdnych poplatkoch, ktorým bolo od poplatku oslobodené súdne konanie vo veciach náhrady škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom. Takéto súdne konanie teda nie je od 1. októbra 2012 oslobodené od poplatkov. Žalobca by nebol povinný zaplatiť súdny poplatok za odvolanie iba v prípade, ak by odvolanie podala do 30. septembra 2012. Nakoľko odvolacie konanie sa začalo podaním odvolania proti rozsudku až dňa 20. februára 2015, t.j. za účinnosti zákona o súdnych poplatkoch v znení zákona č. 286/2012 Z. z., žalobcovi ako odvolateľovi (navrhovateľovi poplatkového úkonu - odvolania) vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdny poplatok za podané odvolanie vo výške 20 eur.

4. Proti uvedenému rozsudku podal žalobca dovolanie. Namietal, že v konaní došlo k odňatiu jeho možnosti konať pred súdom (§ 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p. - v súvislosti s § 241 ods. 2 písm. b/ O. s. p.), že konanie bolo postihnuté tzv. inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O. s. p.), ako aj to, že rozhodnutie odvolacieho (rovnako aj rozhodnutie súdu prvej inštancie) súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p.). Opätovne vyslovil presvedčenie, že jeho finančná ujma je výsledkom zanedbania povinností NBS. Dovolanie v časti smerujúcej proti výroku rozsudku odvolacieho súdu o súdnom poplatku odôvodnil tým, že súdy nesprávne rozhodli o poplatkovej povinnosti, lebo v čase podania žaloby bolo konanie o náhradu škody podľa zákona č. 514/2003 Z. z. oslobodené od súdneho poplatku.

5. Žalovaná vo vyjadrení k dovolaniu zastávala stanovisko, že odvolací súd vychádzal z náležite zisteného stavu veci a správneho právneho posúdenia. Žalovaná navrhla, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky podané dovolanie odmietol, alebo zamietol.

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „dovolací súd“) ako súd dovolací [(§ 35 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“)], po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu zastúpená v súlade s § 429 ods. 1 CSP, bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 CSP) preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie žalobcu je potrebné odmietnuť, pretože smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné (§ 447 písm. c/ CSP).

7. Vzhľadom k tomu, že dovolanie žalobcu bolo podané pred 1. júlom 2016, teda za účinnosti zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „O. s. p.“), dovolací súd postupoval v zmysle ustanovenia § 470 ods. 2 CSP (na základe ktorého právne účinky úkonov, ktoré nastali v konaní predtým nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované), a prípustnosť dovolania posudzoval v zmysle § 236, § 237 a § 238 O. s. p..

8. Predmetné dovolanie by bolo prípustné iba ak by v konaní došlo k procesným vadám uvedeným v § 237 ods. 1 O. s. p. Dovolať procesné vady konania v zmysle § 237 ods. 1 písm. a/ až e/ a g/ O. s. p. nenamietal a ich existencia ani nevyšla v dovolacom konaní najavo; nepreukázaná bola tiež žalobcom

(dovolateľom) namietaná vada konania (§ 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p.).

9. Žalobca vyvodzoval procesnú vadu konania vymenovanú v ustanovení § 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p. z toho, že rozhodnutie odvolacieho súdu je nepreskúmateľné.

10. Najvyšší súd Slovenskej republiky poukazuje na prijaté zjednocujúce stanovisko, ktoré bolo uverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 2/2016, nakoľko dospel k záveru, že odôvodnenie napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu (v spojení s rozhodnutím súdu prvej inštancie) obsahuje vysvetlenie dôvodov, na ktorých odvolací súd založil svoje rozhodnutie. Správnosť takéhoto nazerania na problematiku nepreskúmateľnosti súdneho rozhodnutia a jej dôsledkov potvrdzujú tiež rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky, napr. sp. zn. I. ÚS 184/2010, III. ÚS 184/2011, I. ÚS 264/2011, I. ÚS 141/2011, IV. ÚS 481/2011, III. ÚS 148/2012, IV. ÚS 208/2012, III. ÚS 551/2012, IV. ÚS 90/2013, IV. ÚS 196/2014, I. ÚS 287/2014, I. ÚS 606/2014, I. ÚS 364/2015, II. ÚS 184/2015, III. ÚS 288/2015. Dovoláním napádaný rozsudok uvádza skutkový stav, ktorý považoval odvolací súd za rozhodujúci, stanoviská strán sporu - - k prerokúvanej veci, výsledky vykonaného dokazovania, obsah odvolania i právne predpisy, z ktorých vyvodil svoje právne názory vysvetlené v odôvodnení. Dovolací súd zdôrazňuje, že konanie pred súdom prvej inštancie a pred odvolacím súdom tvorí jeden celok a určujúca spätosť rozsudku odvolacieho súdu s potvrdzovaným rozsudkom vytvára ich organickú jednotu. Ak odvolací súd v plnom rozsahu odkáže na dôvody rozhodnutia súdu prvej inštancie, stačí, ak v odôvodnení rozsudku iba poukáže na relevantné skutkové zistenia a stručne zhrnie právne posúdenie veci; rozhodnutie odvolacieho súdu v sebe tak zahŕňa po obsahovej stránke aj odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie. Odvolací súd sa v odôvodnení napadnutého rozsudku dostatočne vyporiadal aj s odvolacími námietkami.

11. Pokiaľ žalobca namietal, že postup súdu v procese zisťovania skutkových podkladov pre rozhodnutie nebol správny, neúplný, dovolací súd uvádza, že v prípade neúplnosti alebo nesprávnosti skutkových zistení a skutkových záverov nejde o nedostatok, ktorý by bol v rozhodovacej praxi Najvyššieho súdu Slovenskej republiky považovaný za dôvod zakladajúci procesnú vadu konania v zmysle ustanovenia § 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p. (obdobne tiež R 42/1993, R 37/1993, R 125/1999, R 6/2000 a rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, napríklad sp. zn. 2Cdo/130/2011, 3Cdo/248/2011, 5Cdo/244/2011, 6Cdo/185/2011 a 7Cdo/38/2012).

12. Súd nie je viazaný návrhmi strán na vykonanie dokazovania a nie je povinný vykonať všetky navrhované dôkazy. Postup súdu, ktorý v priebehu konania nevykonal všetky stranou navrhované dôkazy alebo vykonal iné dôkazy na zistenie skutkového stavu, nezakladal prípustnosť dovolania proti rozhodnutiu odvolacieho súdu podľa § 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p., lebo týmto postupom súd neodhľadol strane možnosť pred súdom konať (porovnaj R 37/1993 a R 125/1999).

13. Pokiaľ dovolateľ namietal, že v konaní došlo k vade podľa § 241 ods. 2 písm. b/ O. s. p., dovolací súd uvádza, že tzv. „iná procesná vada“ je síce relevantný dovolací dôvod, úspešne však môže byť uplatnený iba v procesne prípustnom dovolaní. Konštantná judikatúra Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zastáva názor, že takáto vada prípustnosť dovolania nezakladá (por. rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo/219/2013, 3Cdo/888/2015, 4Cdo/34/2011, 5Cdo/149/2010, 6Cdo/134/2010, 6Cdo/60/2012, 7Cdo/86/2012 a 7Cdo/36/2011).

14. Žalobca tiež namietal, že napadnuté rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p.).

15. Nesprávne právne posúdenie veci prípustnosť dovolania nezakladá (vid' tiež R 54/2012 a viaceré rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, napríklad sp. zn. 1Cdo/62/2010, 2Cdo/97/2010, 3Cdo/53/2011, 4Cdo/68/2011, 5Cdo/44/2011, 6Cdo/41/2011, 7Cdo/26/2010 a 8ECdo/170/2014). Nejde totiž o vadu konania, ktorá bola uvedená v § 237 ods. 1 O. s. p., ani znak (atribút, stránku) rozhodnutia, ktorý by bol uvedený v § 238 alebo § 239 O. s. p. ako zakladajúci prípustnosť dovolania.

16. K dovolaniu proti výroku rozsudku odvolacieho súdu, ktorým potvrdil uznesenie súdu prvej inštancie o povinnosti žalobcu zaplatiť súdny poplatok za odvolanie, dovolací súd uvádza, že tento výrok, i keď je obsiahnutý vo výrokovej časti rozsudku, má povahu uznesenia (por. § 223 O.s.p.). Uznesenia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú uvedené v § 239 ods. 1 a 2 O.s.p. Dovolanie žalobcu nesmeruje proti uzneseniu, ktoré je uvedené v týchto ustanoveniach; prípustnosť dovolania preto z § 239 ods. 1 a 2 O.s.p. nevyplýva.

17. Vzhľadom na vyššie uvedené by prípustnosť dovolania žalobcu zakladalo, ak by v konaní došlo k procesným vadám uvedeným v § 237 ods. 1 O.s.p.

18. Žalobca procesné vady konania v zmysle § 237 ods. 1 písm. a/ až e/ a g/ O.s.p. netvrdil a vady tejto povahy ani nevyšli v dovolacom konaní najavo. Prípustnosť jeho dovolania preto z týchto ustanovení nevyplýva.

19. Žalobca namieta, že vyrubením súdneho poplatku za odvolanie mu v konaní bola odňatá možnosť pred súdom konať (§ 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p.). V tejto súvislosti dovolací súd uvádza, že občianskoprávne kolégium najvyššieho súdu prijalo 3. decembra 2015 Stanovisko č. 1/2016, ktorého právna veta znie: „Ak bolo odvolanie (dovolanie) podané po 30. septembri 2012, vzťahuje sa na poplatkovú povinnosť v odvolacom (dovolacom) konaní právna úprava účinná od 1. októbra 2012, i keď konanie vo veci samej na súde prvého stupňa začalo pred 30. septembrom 2012.“ Dovolací súd taktiež pripomína, že samotným vyrubením súdneho poplatku sa strane konania neodníma žiadne procesné oprávnenie a nedochádza k odňatiu jej možnosti pred súdom konať (pozri tiež rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 1 Cdo 218/2014, 2 Cdo 151/2015, 3 Cdo 688/2015, 4 Cdo 468/2014, 7 Cdo 461/2015 a 8 Cdo 27/2016).

20. Žalobca z hľadiska obsahového v dovolaní namietal, že napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací súd v tejto súvislosti poznamenáva, že nesprávne právne posúdenie veci prípustnosť dovolania nezakladá (pozri tiež R 54/2012 a viaceré rozhodnutia najvyššieho súdu, napríklad sp. zn. 1 Cdo 62/2010, 2 Cdo 97/2010, 3 Cdo 53/2011, 4 Cdo 68/2011, 5 Cdo 44/2011, 6 Cdo 41/2011, 7 Cdo 26/2010 a 8 ECdo 170/2014). Nejde totiž o vadu konania uvedenú v § 237 ods. 1 O.s.p., ani znak (atribút, stránku) rozhodnutia, ktorý by bol uvedený v § 238 ako zakladajúci prípustnosť dovolania.

21. Vzhľadom na uvedené možno zhrnúť, že v danom prípade prípustnosť dovolania žalobcu nemožno vyvodiť z ustanovení § 238 O. s. p., ani z ustanovenia § 237 ods. 1 O. s. p. Najvyšší súd Slovenskej republiky preto dovolanie žalobcu podľa § 447 písm. c/ CSP ako procesne neprípustné odmietol.

22. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP). O výške náhrady trov dovolacieho konania žalovanej rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 CSP).

23. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.